

Nemají CEVRO

10. prosince 2004 Ivan Langer

Úspěšní velitelé mnoha armád se vždycky drželi hesla „těžko na cvičišti, lehký na bojišti“. Toto heslo nepochybně neplatí jen mezi vojáky. A mnozí sportovci jsou toho živým důkazem. Moudrost a univerzální platnost onoho, na první pohled banálního, výroku mi vytanula na mysli, když jsem v minulých týdnech sledoval zoufalé pokusy Grossovy politické party o byť jen kosmetické vylepšení senátních a krajských volebních výsledků. Pokusů, které se točily v bludném kruhu zjevné spolupráce a zároveň odmítání spolupráce s komunisty, bombastického užití a následného zásadního popření moderních marketingových metod kampaně, vět o znárodnování a okamžitého odmítnutí jejich autentičnosti atd., atd.

Není se ale čemu divit. Vždyť polistopadová sociální demokracie byla a je vším jiným, než jasně ideově a vědomě programově zakotvenou stranou. Její historie je příběhem sněhové koule, na níž se během devadesátých let nabalovali osmašedesátníci z klubu Obroda, neúspěšní zastánci nepolitické politiky z dob OH, pozitivně lustrovaní „disidenti“, zneuznaní zpravodajci, postslušovičtí zemědělci, Standovi mládežníci a mnozí jiní. Každá taková nová vrstva nepochybně přinesla nárůst členů a voličů. To ano. Jenže zároveň zasadila další semínko sváru. Dokud všechny spojovala vidina vládnutí a kořisti z eráru, táhla sociální demokracie jakž takž za jeden provaz. Jakmile ale toto vábení moci oslabilo, jakákoli jednota je tatam. O pozitivním programu a nosné ideji ani nemluvě. ČSSD dnes neví kudy kam a bez ladu a skladu nám servíruje rozhazování, obírání, sekýrování, špiclování, kořeněné občasně rádoby mediálním všeumělstvím. To vše si mohla ušetřit, kdyby roky, jež strávila v opozici, věnovala přípravě na vládnutí. Diskusím o pozitivním programu, vzdělávání a všestranné přípravě členů, inspirací v zahraničí. Ale nejen to, sociální demokraté promarnili i roky strávené ve vládě a zejména prostředky (včetně finančních), které jako vládní strana měli a mají k dispozici. Ty mohly sloužit k vybudování strany, již ani neodkladný odchod do opozice existenčně neohroží. Dnes takovou stranou rozhodně nejsou a nedávné volby jsou toho jen dokladem. Pro inspiraci nemuseli při tom chodit daleko – stačilo pohlédnout k ideovým soupeřům z New Labour.

ČSSD je ve velké mizérii. Zkusme si odpovědět proč. A možná si i řici, proč pravice je na tom nyní o poznání lépe. Důvod jistě není jen jeden. Můžeme najít celou řadu vysvětlení. Z nich si vám dnes dovoluji neskromně nabídnout pouze jedno: sociální demokraté prostě nemají CEVRO, tedy výsledky, které slouží nám všem.